

Zülfü Livaneli'nin son romanı "Huzursuzluk" raflarda yerini aldığı andan itibaren, hali hazırda toplumsal irdemeler ve gelgitler arasında "olup biteni" anlamlandırmaya çalışan okuyucu, gerçek anlamda sarsıcı bir olay örgüsü ile karşı-karşıya kaldı. Okuyucu bu kitabın içerisinde kendi huzursuzluğunda kayboldu, kendi huzursuzluğuyla sarsıldı. "Harase" kelimesinin açıklaması ile başlayan kitapta, harase; " Develere çöl gemileri derler bilirsin, bu mübarek hayvan üç hafta yemeden içmeden, aç susuz çölde yürür de yürür; o kadar da dayanıklıdır yani. Ama bunların çölde çok sevdikleri bir diken vardır. Gördükleri yerde o diken koparır çiğnemeye başlarlar. Keskin diken devenin ağzındanda yaralar açar. o yaralardan kan akmaya başlar. Tuzlu kan dikenle karışınca bu tat devenin daha çok hoşuna gider. Böylece yedikçe kanar, kanadıkça yer, bir türlü kendi kanına doyamaz ve engel olunmazsa kan kaybından da ölür deve. Bunun adı harasedir." Şeklinde açıklanıyor. Hara

se çerçevesinde ; birbirini öldüren ama aslında kendini öldürdüğünü anlamayan ortadoğu'nun kendi kanıyla sarhoş yazgısına tanık oluyoruz.

Livanenin kitabında ön çıkan üç karakter mevcuttur. Mardin'de başlayan hikayesi Amerikaya uzanan, insan ve din odaklı, iyilik amacı güden Hüseyin.... Arkadaşı Hüseyin'in izinden memleketi Mardin'e giden, yabancılaştığı memleketini yeniden özümseyen, bir yandan da arkadaşının hikayesini araştırmaya girişen gazeteci İbrahim... Hüseyin ile kaderi kesişerek olay örgüsünü Melek tavus ile ören, İŞİD zulmünü yaşamış, tecavüze uğramış, esir düşmüş, satılmış, kaçmış ve kendini Mardin de bir kampta bulmuş Yezidi kızı Meleknaz... İnsan onurunun yok sayıldığı, kadının alışveriş öznesi haline getirilip 20 Dolara alınıp satıldığı, savaş ortamında doğan tecavüz bebeklerinin her şeyden habersiz hayata tutunmaya çalıştığı, aklın almadığı zulümlerin etrafındaki ağır olay örgüsü,

8 Mart Dünya Kadınlar Gününde neler konuşulacağını öngörmek var. Siyasette ve iş dünyasında eşit kadın temsili bulunmadığından, çalışma hayatında kadınlara eşit konum ve eşit ücret hakları sağlanması gerektiğinden, kadının eşit söz hakkı bulduğu toplumların ileri gidebileceğinden söz ediyoruz. Melenaz evirilip çevirilerek vücudu incelenerek, alıcının beğenisine göre ona fiyat biçilecek, alınıp satılacak, tecavüze uğrayacak, tecavüz bebeğini doğuracak, kendi sütünden tiksiniyor utanacak Meleknaz.

Ortadoğu hala kadına, insana, insancıl muamele sağlanabilen bir coğrafya haline gelmiyor? Evrensel hukuk ilkeleri niçin bazı coğrafyalarda kabul görürken, Ortadoğuda yer edinmiyor? Hukuk normları , toplumların, kadınların, çocukların yazgılarını iyi yönde değiştirmek için mi, yoksa değişmez yazgıları yaptırım altına almak için mi var? tüm bu bilinmezlikler açısından, Huzursuzluk, Ortadoğudaki yerleşik toplumsal davranışları yasallık ve meşruluk yönünden inceleyerek, hukuk sosyolojisi bakımından değerlendirilecek yanları bulunan bir yapı niteliğine bürünüyor.

Süryani manastırının, güneş tapınağının Mezopotamya ile ölgün Mardin sarısının fonunda, cevap arıyor okuyucu; tarihsel toplumsal davranışlar doğrultusunda tüm yazısız kurallar dönüyor dolaşılıyor coğrafyaların yazgısını mı oluyor, karar vericilere/kanun koyuculara da " merhamet zulmün merhemi" olmasın diye, o yazgılara temel olan davranış biçimlerini yazılı kurallarla zapturapt altına almak mı kayıyor? Kalın Sağlıcakla!